

Bruxelles, den 24.7.2014
COM(2014) 498 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"ER EFRU EFFEKTIV MED HENSYN TIL AT FINANSIERE PROJEKTER UNDER
EU'S BIODIVERSITETSSTRATEGI 2020, DER DIREKTE FREMMER
BIODIVERSITET?"**

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING
"ER EFRU EFFEKTIV MED HENSYN TIL AT FINANSIERE PROJEKTER UNDER EU'S
BIODIVERSITETSSTRATEGI 2020, DER DIREKTE FREMMER BIODIVERSITET?"**

RESUMÉ

IV. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens vurdering, der giver oplysninger, som vil være yderst nyttige under gennemførelsen af den næste generation af programmer.

Kommissionen vil gerne minde om, at EFRU's formål er at mindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle. Fonden kan bl.a. støtte biodiversitetsmål, men det er ikke meningen, at den skal være et specifikt redskab til fremme af biodiversitet.

V. Kommissionen forventer, at indførelsen af specifikke mål og resultatindikatorer for de operationelle programmer i den nye programmeringsperiode (2014-2020), som omfatter biodiversitet, når det er relevant, vil forbedre overvågnings- og rapporteringskapaciteten.

Det forberedende arbejde, herunder det arbejde, der finansieres af EFRU, er en forudsætning for en ordentlig gennemførelse af projekterne. Det udgør grundlaget for den fremtidige indsats (og for, at man kan opnå forbedringer af biodiversiteten). Det må forventes, at disse foranstaltninger vil blive støttet af EFRU, men andre EU-fonde (såsom ELFUL) og nationale midler kan også bruges til at gennemføre projekterne.

VI.

a) Kommissionen accepterer anbefalingen. Den er nu begyndt at yde støtte til medlemsstaterne, når de skal fastsætte deres prioriteter for genopretning af biodiversitet i de relevante operationelle programmer. Inden for rammerne af den delte forvaltning af strukturfondene foreslår medlemsstaterne en række mål og udvælger ud fra deres specifikke behov en række investeringsprioriteter, som er genstand for forhandlinger med Kommissionen. De er forbundet med resultat- og outputindikatorer. Når programmet er blevet vedtaget, udvælger og gennemfører de en række projekter. I programmeringsperioden 2014-2020 er biodiversitet ikke en prioritet under den tematiske koncentration, som er fastsat i EFRU-forordningen (artikel 4), men Kommissionen har offentliggjort en specifik vejledning for forvaltningsmyndighederne ("Guide to multi-benefit cohesion policy investments in nature and green infrastructure") for at hjælpe myndighederne med dette arbejde.

I EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 fastsættes det i aktion 5, at medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen vil kortlægge og vurdere tilstanden af økosystemer og økosystemtjenester på deres nationale territorier senest i 2014. Kommissionens tjenestegrene (Generaldirektoratet for Miljø – GD ENV – og Det Fælles Forskningscenter – GD JRC) har sammen med Det Europæiske Miljøagentur udarbejdet to rapporter, som medlemsstaterne kan bruge i forbindelse med dette arbejde.

I aktion 6a i samme strategi fastsættes det også, at medlemsstaterne senest i 2014 med bistand fra Kommissionen vil udvikle strategiske rammer for prioriteringen af økosystemretablering på EU-niveau og på subnationalt og nationalt niveau. Kommissionen har offentliggjort to konsulentrapporter om dette spørgsmål, hvoraf den ene anslår omkostningerne ved at nå målet om at retablere 15 % af de skadede økosystemer senest i 2020, og har fremsat anbefalinger til medlemsstaterne.

Kommissionen har til hensigt at offentliggøre retningslinjer for biodiversitetssikring, som vil være en hjælp for medlemsstaterne, når de skal finde frem til mulighederne inden for EFRU blandt andre muligheder.

b) Kommissionen accepterer anbefalingen. De partnerskabsaftaler, som indgås mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat, udgør et vigtigt instrument til sikring af komplementaritet mellem de forskellige EU-fonde. EFRU-programmerne og programmerne for udvikling af landdistrikter vil blive gennemgået under de interne høringer af de andre tjenestegrene for at opnå den størst mulige komplementaritet mellem EFRU og ELFUL. For alle de aspekter, der vedrører Natura 2000, baseres denne gennemgang på de prioriterede aktionsplaner.

c) Medlemsstaterne har hovedansvaret for gennemførelsen af programmerne under delt forvaltning. Kommissionen mener derfor, at denne anbefaling bør rettes til programmyndighederne. I henhold til de relevante retlige bestemmelser spiller overvågningsudvalget for programmerne, som Kommissionen deltager i som observatør, hovedrollen med hensyn til at overvåge fremskridtene og gøre noget ved gennemførelsesvanskeligheder. Kommissionen vil via sin gennemgang af de årlige gennemførelsesrapporter og de årlige revisionsmøder overvåge resultaterne af programmerne og indkredse eventuelle hindringer for en effektiv gennemførelse. Resultatrammen er et yderligere redskab, som bruges til dette formål.

Overvågnings- og evalueringskravene vil være klarere i 2014-2020, med årlig rapportering om projektudvælgelsen og udgifterne til hvert enkelt tema, fastlæggelse af specifikke resultatindikatorer, fælles outputindikatorer og specifikke outputindikatorer og resultatvurderinger.

De operationelle programmer vil omfatte fælles indikatorer og kan omfatte programspecifikke indikatorer (bl.a. for biodiversitet, når det er relevant), som forvaltnings- og gennemførelsesmyndighederne bruger til at overvåge resultaterne af programmerne og holde Kommissionen orienteret. Fra 2016 vil Kommissionen derfor modtage årlige oplysninger og gennemførelsesrapporter, som giver større viden om fremskridtene og resultaterne.

VII.

a) Kommissionen accepterer anbefalingen. Som svar på denne anbefaling vil Kommissionen inden for rammerne af det europæiske net af miljømyndigheder og forvaltningsmyndigheder (ENEA-MA) understrege behovet for en ordentlig opfølgning af de forberedende foranstaltninger gennem mere specifikke bevarelsesforanstaltninger.

b) Kommissionen tilslutter sig denne anbefaling. Forordningerne for perioden 2014-2020, som blev vedtaget i december 2013, pålægger medlemsstaterne at evaluere virkningen af hver prioritetsakse mindst én gang i løbet af programmeringsperioden. Evalueringernes art vil afhænge af de specifikke mål, som er fastsat i programmerne, der endnu ikke er vedtaget. Når der er fastsat klare biodiversitetsmål, kræves der specifikke output- og resultatindikatorer og evalueringsprocedurer.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen og er allerede i gang med at iværksætte de ønskede foranstaltninger. Med hensyn til artikel 13 i forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser vil Kommissionen offentliggøre en vejledning for støttemodtagerne, som vil omfatte oplysninger om, hvordan komplementariteten mellem ESI-fondene og andre EU-instrumenter kan udnyttes. Den ovennævnte vejledning til forvaltningsmyndighederne indeholder også et afsnit om komplementaritet.

Kommissionen udveksler regelmæssigt oplysninger med og rådgiver medlemsstaterne om anvendelsen af forskellige midler til biodiversitet, bl.a. gennem koordineringsgruppen for naturbeskyttelse og biodiversitet og arbejdsgruppen i det europæiske netværk af miljømyndigheder.

VIII. Kommissionen accepterer anbefalingen og er allerede i gang med at iværksætte de ønskede foranstaltninger. I gennemførelsesretsakterne for 2014-2020 fastlægges det reviderede kategoriseringssystem med henblik på at give oplysninger om de investeringer, som foretages inden for rammerne af samhørighedspolitikken. Inden for grænserne af dette informationssystem har Kommissionen oprettet en intern ordning til sporing af biodiversitet, som vil gøre det muligt at

registrere direkte og indirekte biodiversitetsrelaterede udgifter under EFRU og Samhørighedsfonden. Oplysningernes pålidelighed vil afhænge af kvaliteten af de oplysninger, som medlemsstaterne indsender.

Kommissionen arbejder i overensstemmelse med EU's forpligtelser vedrørende integrering af biodiversitet og de internationale forpligtelser i henhold til konventionen om den biologiske mangfoldighed på mere en effektiv sporing af biodiversitetsrelaterede udgifter. Der vil blive medtaget et særligt afsnit om sporing af biodiversitet i programredegørelserne for 2015, og Kommissionen er i gang med at forbedre metoden for sporing af biodiversitet i EU's budget.

INDLEDNING

6. "Integreret finansiering" betyder, at investeringerne i natur og biodiversitet integreres i alle EU's større finansieringsinstrumenter (i stedet for, at der oprettes en særlig fond). Det betyder, at finansieringen til natur og biodiversitet skal stemme overens med de overordnede mål for disse instrumenter (f.eks. regionaludvikling, vækst og beskæftigelse, udvikling af landdistrikterne osv.). Kun LIFE yder målrettet finansiering til natur og biodiversitet.

9. For 2007-2013 mener Kommissionen, at et yderligere beløb på 0,8 mia. EUR under overskriften "turisme" (fremme af naturaktiver) også bidrager til biodiversitetsmålene¹.

10. Alt i alt anslår Kommissionen, at EFRU's **indirekte** bidrag til biodiversitetsmålene beløber sig til 13,2 mia. EUR (tildelte, vedtagne beløb for programmeringsperioden 2007-2013) under hensyntagen til følgende udgiftskategorier: 44 (Forvaltning af dagrenovationsaffald og industriaffald), 46 (Vandbehandling (spildevand)), 48 (Integreret forureningsforebyggelse og -kontrol), 49 (Begrænsning af og tilpasning til klimaforandringer), 50 (Oprensning af industrigrunde og forurenede grunde), 53 (Risikoforebyggelse), 54 (Andre foranstaltninger til at bevare miljøet og forebygge risici) og 56 (Beskyttelse og udvikling af naturarven), idet der anvendes en diskonteringsrate på 40 % for alle disse kategorier. Der gives yderligere oplysninger om metoden i EU's rapport vedrørende konventionen om den biologiske mangfoldighed².

12. I begyndelsen af 2011 vedtog Kommissionen en meddelelse om "Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020", som omfatter strategisk vejledning, retningslinjer og god praksis for økosystemtjenester og biodiversitet. Som opfølgning herpå blev der i 2012 og 2013 offentliggjort to vejledninger ("Guide to multi-benefit cohesion policy investments in nature and green infrastructure" og "Guide on Connecting smart and sustainable growth through smart specialisation").

Desuden giver forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser Kommissionen mulighed for at tilbyde medlemsstaterne bistand til udarbejdelse og vurdering af projekter i perioden 2014-2020 (se artikel 58 om teknisk bistand på initiativ af Kommissionen).

BEMÆRKNINGER

19. I 2012 og begyndelsen af 2013 udarbejdede Kommissionen de første retningslinjer for sporing af biodiversitetsrelaterede udgifter under alle de relevante instrumenter, herunder EFRU.

20. EFRU giver også mulighed for finansiering af mål 5 (invasive ikkehjemmehørende arter).

Fælles svar på punkt 22 og 24:

¹ <http://www.cbd.int/financial/oda/European%20commission-preliminary-reporting-framework-2014-en.xlsx>.

² <http://www.cbd.int/financial/oda/European%20commission-preliminary-reporting-framework-2014-en.xlsx>.

Kommissionen opfordrede medlemsstaterne til at fortsætte overvejelserne om støtte til økosystemer og biodiversitet, også under hensyntagen til de dengang fremtidige programmer, der skulle udarbejdet for 2014-2020.

For at hjælpe medlemsstaterne og deres myndigheder med at øge udnyttelsen af midlerne oprettede Kommissionen en særlig arbejdsgruppe om biodiversitet inden for rammerne af det europæiske net af miljømyndigheder og forvaltningsmyndigheder for samhørighedspolitikken (ENEA-MA), og den offentliggjorde også den vejledning, som allerede er omtalt ovenfor. Dette spørgsmål blev specifikt drøftet med medlemsstaterne på en række møder (Rådets arbejdsgrupper).

Tekstboks 1 – Specifikke grunde til den utilfredsstillende udnyttelse af EU-midler i forbindelse med Natura 2000 som anført af Kommissionen

1. Kommissionen har forsøgt at overtale medlemsstaterne til at medtage natur og biodiversitet blandt deres investeringsprioriteter. Kommissionen har offentliggjort en række vejledninger om dette emne (bl.a. "De økonomiske fordele af Natura 2000-nettet" og "Vejledning om finansiering af Natura 2000"). Kommissionen har også fremmet god praksis og afholdt en række seminarer i medlemsstaterne om finansiering af Natura 2000.

2. Kommissionen har fremmet en inklusiv og gennemsigtig forberedelse af de operationelle programmer. Finansieringsseminarerne om Natura 200 i medlemsstaterne sigtede bl.a. på at øge de berørte parter engagement i forberedelsen af de relevante operationelle programmer.

3. Fremskridtene med vedtagelsen af forvaltningsplaner og andre forvaltningsforanstaltninger har været langsommere end oprindeligt forventet, selv om der på det seneste er sket betydelige fremskridt på dette område i en række medlemsstater (bl.a. Frankrig, Ungarn og Polen).

4. Medlemsstaterne kan anvende deres tekniske bistand til at opbygge kapacitet hos deres socioøkonomiske partnere og partnere i civilsamfundet. I den forbindelse er inddragelsen af disse partnere i programmerne for 2014-2020 blevet styrket, ikke mindst med vedtagelsen af en "adfærdskodeks".

5. Som led i de lovgivningsmæssige bestræbelser på at forny og effektivisere EU's udgiftsprogrammer inden for samtlige EU-politikker og med inddragelse af samtlige EU-institutioner og medlemsstater søger Kommissionen at give borgere og erhvervsliv bedre adgang til EU-finansiering. Der er imidlertid behov for administrative foranstaltninger for at sikre, at projekterne gennemføres i overensstemmelse med prioriteterne og støtteberettigelsesreglerne for et operationelt program. Der kan ydes teknisk bistand for at forbedre potentielle støttemodtagers administrative kapacitet.

25. Kommissionen mener, at investeringer i biodiversitet og natur nødvendigvis stemmer overens med EFRU's prioriteter, såsom fremme af vækst og beskæftigelse, bekæmpelse af klimaændringer og mindskelse af social udstødelse. Kommissionen offentliggjorde i juni 2013 en række vejledninger om, hvordan investeringer i biodiversitet kan give mange socioøkonomiske fordele og lette en integreret regionaludvikling, bl.a. "Guide to multi-benefit cohesion policy investments in nature and green infrastructure".

28. Kommissionen har indgået en kontrakt for at forbedre den oprindelige metode til sporing af biodiversitetsrelaterede udgifter. Der vil blive afholdt en workshop, hvor medlemsstaterne og de berørte parter vil blive informeret om Kommissionens sporingsmetode og udveksle god praksis.

Kategoriseringssystemet er et informationssystemredskab og er ikke afgørende for støtteberettigelse. Systemet er oprettet ved artikel 37, stk. 1, litra d), i forordning 1083/2006 om generelle bestemmelser for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF (perioden 2007-2013), hvori det fastslås, at kategoriseringen var vejledende. Det er især en udfordring at registrere integrerede projekter korrekt i et sådant informationssystem.

29. Forberedende foranstaltninger er tit en nødvendig forudsætning for bevaring in situ, grøn infrastruktur og retableringsforanstaltninger. I de operationelle programmer for 2014-2020 skal medlemsstaterne prioritere bevaring in situ, grøn infrastruktur og retableringsarbejde på grundlag af tidligere forberedende undersøgelser.

Tekstboks 4 – Kartografiske værktøjer til Donaudeltaet

Tredje afsnit: Det forhold, at der ikke findes et korrekt matrikelregister i Rumænien, er en alvorlig hindring for regional planlægning og udvikling i mange sektorer, herunder miljøet. Kommissionen og de rumænske myndigheder er blevet enige om at betragte det som en af de vigtigste finansieringsprioriteter for programmeringen for 2014-2020.

Tekstboks 5 – Eksempler på beskyttelsesplaner, som det var vanskeligt at udarbejde og gennemføre

Første afsnit:

Under delt forvaltning er en medlemsstat ansvarlig for forberedelsen, udvælgelsen og gennemførelsen af projekter under 50 mio. EUR.

Kommissionen vil tage hensyn til Revisionsrettens bemærkninger under forhandlingerne om Tjekkiet's operationelle program for miljøet for 2014-2020 for at fremme foranstaltninger vedrørende dette spørgsmål (så man undgår forsinkelser i godkendelsesprocessen og hyppige ændringer i projekternes omfang).

Andet afsnit

Udarbejdelsen af dokumentation for det nationale program for beskyttelse af tjuren var kun ét element i projektet. De andre var overvågning af tjurbestanden i Polen, overvågning af bevarelsesstatus for dens habitater i 39 lokaliteter og 20 ekspertworkshops. Alle disse dele af projektet blev gennemført. Projektet har derfor været med til at forbedre vidensgrundlaget om tjurens bevarelsesstatus i Polen. Støttemodtageren er i gang med at revidere den dokumentation, som blev udarbejdet med henblik på vedtagelsen af det nationale program, i lyset af bemærkningerne fra Generaldirektoratet for Miljøbeskyttelse.

Tredje afsnit:

Udarbejdelsen og vedtagelsen af nationale programmer for artsbeskyttelse er en lang proces (som kræver høringer med forskellige myndigheder og berørte parter på nationalt, regionalt og lokalt plan). Den dokumentation, som udarbejdes i forbindelse med EFRU-projekter, er en vigtig komponent for de fremtidige programmer. Den forbedrer også vidensgrundlaget om arten, som kan bruges ved planlægningen af bevaringsforanstaltninger in situ (selv når der ikke findes nationale programmer). Generaldirektoratet for Miljøbeskyttelse har for nylig med deltagelse af de berørte parter indført en procedure for godkendelse af programmer til beskyttelse af bestemte arter, så det sikres, at biodiversitetsprojekterne er bæredygtige.

31. Kommissionen er enig i, at programaktiviteternes virkninger bør evalueres. Evaluering af projekternes virkninger kunne også betragtes som god praksis, selv om omkostningerne ved evaluering på projektniveau kan vise sig at være uforholdsmæssigt høje. Forordningerne for perioden 2014-2020 pålægger derfor medlemsstaterne at evaluere virkningen af hver prioritetsakse mindst én gang i løbet af programmeringsperioden.

Tekstboks 6 – Eksempel på et bevidstgørelses- og oplysningsprojekt

Tredje afsnit: Kommissionen har i forbindelse med de nationale udviklinger på Sulinastranden konstateret, at der er sket en overtrædelse af EU's lovgivning og har indledt en overtrædelsesprocedure (sag 2010/4024, åbningsskrivelse sendt til Rumænien den 7.5.2010).

33. En effektiv overvågning af virkningerne af investeringer i biodiversitet kræver passende indikatorer og statistikker. Disse indikatorer bør fastlægges i forbindelse med udformningen af projektet. I mange projekter, som skal fremme biodiversiteten, må det forventes, at der vil gå en vis tid, fra foranstaltningerne træffes, og til der er bevis for et positivt resultat med hensyn til biodiversitet. Det er muligt at skabe de rette fysiske og hydrologiske forhold, men det tager tid at etablere et sundt økosystem og stor biodiversitet. Der bør i forbindelse med udformningen af projektet udarbejdes og vedtages projektspecifikke succesindikatorer. I mange tilfælde vil der først kunne ses en målelig positiv indvirkning på biodiversiteten flere år efter, at projektet formelt er afsluttet.

Det er derfor en udfordrende opgave at udarbejde resultatindikatorer til måling og vurdering af indvirkningen på biodiversiteten. Det kræver omfattende indsamling af data og en forøgelse af vores vidensgrundlag. Støtte til foranstaltninger, såsom kortlægning og vurdering af økosystemer og økosystemtjenester i henhold til EU's strategi for biodiversitet 2020, vil give en bedre forståelse af biodiversitetens nuværende tilstand, fastsættelse af konstruktive mål for bevarelse/genoprettelse og god overvågning og evaluering.

Fælles svar på punkt 34 og tekstboks 9:

Analysen af overvågningen af de operationelle programmer under EFRU bør tage hensyn til EU-reglerne. I den forbindelse er overvågningen af de spanske programmer (med de tilsvarende indikatorer) blevet udført korrekt gennem de årlige gennemførelsesrapporter. Disse omfatter overvågning på programniveau (og ikke på projektniveau) og værdier for indikatorer såsom: "Foranstaltninger udviklet i Natura 2000-områder", "Genoprettet område", "Foranstaltninger med henblik på genoprettelse og regenerering af miljøet", "Antal miljøprojekter", "Længden af den berørte kyststrækning" og "Foranstaltninger til genopretning af habitaterne og arterne i Natura-netværket".

35. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at den manglende overvågning gør det umuligt at vurdere resultaterne. For perioden 2014-2020 er medlemsstaterne imidlertid forpligtet til at indføre procedurer, der sikrer, at alle foranstaltninger, der finansieres af programmet, anvender et effektivt system af indikatorer.

37. Ved delt forvaltning gennemfører medlemsstaterne og deres myndigheder projekterne og skal sikre deres bæredygtighed, herunder en eventuel opretholdelse og økonomisk støtte gennem lokale, regionale eller nationale midler.

At lokalsamfundet eller en miljøorganisation forpligter sig til at vedligeholde lokaliteten, efter at forbedringerne er gennemført, er også afgørende for, at man kan opnå et bæredygtigt resultat. Det kræver, at niveauet af investeringer (ikke blot økonomiske, men også menneskelige og materielle) dokumenteres, før projektet starter, og at lokalsamfundet/organisationen accepterer at stille disse investeringer til rådighed ved afslutningen af projektgennemførelsen.

40. Det er medlemsstaterne og deres myndigheder, der udvælger og gennemfører de medfinansierede projekter. Inden for disse rammer har de ansvaret for at sikre, at de støttede projekter er økonomisk bæredygtige, herunder de nødvendige forbindelser med lokale, regionale og nationale finansieringskilder på mellemlang og lang sigt. For 2014-2020 er mulighederne for at anvende finansielle instrumenter gennem samhørighedspolitikken blevet styrket, og medlemsstaterne kan også bruge disse nye muligheder inden for beskyttelse af naturen og biodiversiteten.

Tekstboks 11 – Eksempel på et projekt, hvis bæredygtighed er truet

Andet afsnit: Projektlederne tog hensyn til spørgsmålene om bestandenes genetiske mangfoldighed og levedygtighed ved valget af de bisoner, der skulle udsættes i parken. Siden afslutningen af

projektet er der udsat yderligere fem bisoner, finansieret med egne midler, og der er født tre nye unger i den vilde natur.

Tredje afsnit: Da revisionen fandt sted, var parkens forvaltningsplan under godkendelse i Miljøministeriet i henhold til reglerne i den nationale lovgivning.

Fjerde afsnit: Samordningen varetages af forvaltningsmyndigheden for det operationelle miljøprogram for 2007-2013, som er oprettet under Ministeriet for Miljø og Klimaændringer.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

41. Kommissionen forventer, at indførelsen af specifikke mål og resultatindikatorer for operationelle programmer i den nye programmeringsperiode (2014-2020), som omfatter biodiversitet, når det er relevant, vil forbedre Kommissionens overvågnings- og rapporteringskapacitet.

Det forberedende arbejde, herunder det arbejde, der finansieres af EFRU, er en forudsætning for en ordentlig gennemførelse af projekterne. Det udgør grundlaget for den fremtidige indsats (og for forbedringer af biodiversiteten). Det må forventes, at disse foranstaltninger vil blive støttet af EFRU, men andre EU-fonde (såsom ELFUL) og nationale midler kan også bruges til at gennemføre projekterne.

42. Medlemsstaterne udvælger deres prioriteter til brug for EFRU i overensstemmelse med deres særlige karakteristika, behov og situationer. Inden for denne ramme har Kommissionen yderligere ydet støtte til medlemsstaterne vedrørende den mulige brug af EFRU til biodiversitet i 2014-2000 (Guide to Multi-Benefit Cohesion Policy Investments in Nature and Green Infrastructure, Vejledning om finansiering af Natura 2000, seminarer i medlemsstaterne om finansiering af Natura 2000), og det vil den fortsætte med at gøre, bl.a. gennem den kommende vejledning om biodiversitetssikring.

Anbefaling 1

a) Kommissionen accepterer anbefalingen. Den er nu begyndt at yde støtte til medlemsstaterne, når de skal fastsætte deres prioriteter for genopretning af biodiversitet i de relevante operationelle programmer. Inden for rammerne af den delte forvaltning af strukturfondene foreslår medlemsstaterne ud fra deres specifikke behov en række mål og udvælger en række investeringsprioriteter, som er genstand for forhandlinger med Kommissionen. De er forbundet med resultat- og outputindikatorer. Når programmet er blevet vedtaget, udvælger og gennemfører de en række projekter. I programmeringsperioden 2014-2020 er biodiversitet ikke en prioritet under den tematiske koncentration, som er fastsat i EFRU-forordningen (artikel 4), men Kommissionen har offentliggjort en specifik vejledning for forvaltningsmyndighederne ("Guide to multi-benefit cohesion policy investments in nature and green infrastructure") for at hjælpe myndighederne med dette arbejde.

I EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 fastsættes det i aktion 5, at medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen vil kortlægge og vurdere tilstanden af økosystemer og økosystemtjenester på deres nationale territorier senest i 2014. Kommissionens tjenestegrene (Generaldirektoratet for Miljø – GD ENV – og Det Fælles Forskningscenter – GD JRC) har sammen med Det Europæiske Miljøagentur udarbejdet to rapporter, som medlemsstaterne kan bruge i forbindelse med dette arbejde.

I aktion 6a i samme strategi fastsættes det også, at medlemsstaterne senest i 2014 med bistand fra Kommissionen vil udvikle strategiske rammer for prioriteringen af økosystemretablering på EU-niveau og på subnationalt og nationalt niveau. Kommissionen har offentliggjort to konsulentrapporter om dette spørgsmål, hvoraf den ene anslår omkostningerne ved at nå målet om

at retablere 15 % af de skadede økosystemer senest i 2020, og har fremsat anbefalinger til medlemsstaterne.

Kommissionen har til hensigt at offentliggøre retningslinjer for biodiversitetssikring, som vil være en hjælp for medlemsstaterne, når de skal finde frem til mulighederne inden for EFRU blandt andre muligheder.

b) Kommissionen accepterer anbefalingen. De partnerskabsaftaler, som indgås mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat, udgør et vigtigt instrument til sikring af komplementaritet mellem de forskellige EU-fonde. De operationelle programmer og programmerne for udvikling af landdistrikter vil blive gennemgået under de interne høringer af de andre tjenestegrene for at opnå den størst mulige komplementaritet mellem EFRU og ELFUL. For alle de aspekter, der vedrører Natura 2000, baseres denne gennemgang på de prioriterede aktionsplaner.

c) Medlemsstaterne har hovedansvaret for gennemførelsen af programmerne under delt forvaltning. Kommissionen mener derfor, at denne anbefaling bør rettes til programmyndighederne. I henhold til de relevante retlige bestemmelser spiller overvågningsudvalget for programmerne, som Kommissionen deltager i som observatør, hovedrollen med hensyn til at overvåge fremskridtene og gøre noget ved gennemførelsesvanskeligheder. Kommissionen vil via sin gennemgang af de årlige gennemførelsesrapporter og de årlige revisionsmøder overvåge resultaterne af programmerne og indkredse eventuelle hindringer for en effektiv gennemførelse. Resultatrammen er et yderligere redskab, som bruges til dette formål.

Overvågnings- og evalueringskravene vil være klarere i 2014-2020, med årlig rapportering om projektudvælgelsen og udgifterne til hvert enkelt tema, fastlæggelse af specifikke resultatindikatorer, fælles outputindikatorer og specifikke outputindikatorer og resultatvurderinger.

De operationelle programmer vil omfatte fælles indikatorer og kan omfatte programspecifikke indikatorer (bl.a. for biodiversitet, når det er relevant), som forvaltnings- og gennemførelsesmyndighederne bruger til at overvåge resultaterne af programmerne og holde Kommissionen orienteret. Fra 2016 vil Kommissionen derfor modtage årlige oplysninger og gennemførelsesrapporter, som giver større viden om fremskridtene og resultaterne.

43. I 2007-2013 omfatter udgiftskategorierne en kategori for biodiversitet og Natura 2000. I perioden 2014-2020 opdeles disse to elementer i forskellige kategorier. I mange tilfælde er biodiversitet dog et sekundært formål med en intervention (det primære formål kan være risikoforebyggelse, mindsning af forureningen osv.), og det er normalt, at disse interventioner kategoriseres efter deres primære formål. Projekter, der modtager støtte fra EFRU, kan ofte bidrage til flere forskellige formål.

44. Det er klart, at der skal følges op på investeringer, som er foretaget i en forberedende fase. De investeringer, der er nødvendige for at gennemføre de foranstaltninger, som skal forbedre biodiversiteten, vil dog ikke udelukkende komme fra EFRU.

Under forberedelsen af de operationelle programmer for 2014-2020 har Kommissionen i visse tilfælde anbefalet, at medlemsstaterne anvender EFRU til investeringer i stedet for undersøgelser; med hensyn til biodiversitet burde dette accelerere og effektivisere gennemførelsen af beskyttelsen og forvaltningsplanerne.

45. Det finansielle input er ikke den eneste måde, hvorpå man kan sikre bæredygtighed på lang sigt. I nogle tilfælde er lokalsamfundene eller ngo'erne villige til at levere det nødvendige input (menneskelige og materielle ressourcer), så længe inputtets omfang er fastlagt på forhånd.

Anbefaling 2

a) Kommissionen accepterer anbefalingen. Som svar på denne anbefaling vil Kommissionen inden for rammerne af det europæiske net af miljømyndigheder og forvaltningsmyndigheder (ENEA-MA) understrege behovet for en ordentlig opfølgning af de forberedende foranstaltninger gennem mere specifikke bevarelsesforanstaltninger.

b) Kommissionen tilslutter sig denne anbefaling. Forordningerne for perioden 2014-2020, som blev vedtaget i december 2013, pålægger medlemsstaterne at evaluere virkningen af hver prioritetsakse mindst én gang i løbet af programmeringsperioden. Evalueringernes art vil afhænge af de specifikke mål, som er fastsat i programmerne, der endnu ikke er vedtaget. Når der er fastsat klare biodiversitetsmål, kræves der output- og resultatindikatorer og evalueringsprocedurer.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen og er allerede i gang med at iværksætte de ønskede foranstaltninger. Med hensyn til artikel 13 i forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser vil Kommissionen offentliggøre en vejledning for støttemodtagerne, som vil omfatte oplysninger om, hvordan komplementaritet mellem ESI-fondene og andre EU-instrumenter kan udnyttes. Den ovennævnte vejledning til forvaltningsmyndighederne indeholder også et afsnit om komplementaritet.

Kommissionen udveksler regelmæssigt oplysninger med og rådgiver medlemsstaterne om anvendelsen af forskellige midler til biodiversitet, bl.a. gennem koordineringsgruppen for naturbeskyttelse og biodiversitet og arbejdsgruppen i det europæiske netværk af miljømyndigheder.

Kommissionen accepterer anbefalingen og er allerede i gang med at iværksætte de ønskede foranstaltninger. I gennemførelsesretsakterne for 2014-2020 fastlægges det reviderede kategoriseringssystem med henblik på at give oplysninger om de investeringer, som foretages inden for rammerne af samhørighedspolitikken. Inden for grænserne af dette informationssystem har Kommissionen oprettet en intern ordning til sporing af biodiversitet, som vil gøre det muligt at registrere direkte og indirekte biodiversitetsrelaterede udgifter under EFRU og Samhørighedsfonden. Oplysningernes pålidelighed vil afhænge af kvaliteten af de oplysninger, som medlemsstaterne indsender.

Kommissionen arbejder i overensstemmelse med EU's forpligtelser vedrørende integrering af biodiversitet og de internationale forpligtelser i henhold til konventionen om den biologiske mangfoldighed på mere en effektiv sporing af biodiversitetsrelaterede udgifter. Der vil blive medtaget et særligt afsnit om sporing af biodiversitet i programredegørelserne for 2015, og Kommissionen er i gang med at forbedre metoden for sporing af biodiversitet i EU's budget.